

КОЛОСОК

УКРАЇНСЬКА
НАРОДНА КАЗКА

или собі двоє мишенят — Круть та Верть і півник Голосисте Горлечко. Мишенята було тільки й знають, що танцюють та співають. А півник удосвіта встане, всіх піснею збудить та й до роботи береться. Ото якось підмітав у дворі та й знайшов пшеничний колосок.

— Круть, Верть,— став гукати півник,— а гляньте-но, що я знайшов!

Поприбігали мишенята та й кажуть:

- Коли б це його обмолотити...
- А хто молотитиме? — питається півник.
- Не я! — одказує одне мишеня.
- Не я! — каже й друге мишеня.

— Я обмолочу, — каже до них півник. І взяв-
ся до роботи.

А мишенята й далі граються.

От вже й обмолотив півник колосок та й знов
гукає:

— Гей, Круть, гей, Верть, а йдїть гляньте,
скїльки зерна я намолотив!

Поприбїгали мишенята.

— Треба, — кажуть, — зерно до млина одне-
сти та борошна намолоти.

— А хто понесе? — питає півник.
— Не я! — гукає Круть.
— Не я! — гукає Верть.
— Ну, то я однесу, — каже півник. Узяв на плечі мішок та й пішов.

А мишенята собі одно скачуть — у довгої лози граються.

Прийшов півник додому, знов кличе мишенят:

— Гей, Круть, гей, Верть! Я борошно приніс.

Поприбігали мишенята, порадили:
— Ой півничку! Вже тепер тісто треба замі-
сити та пиріжечків спекти.
— Хто ж міситиме? — питає півник.
А мишенята й знов своє:

— Не я! — пищить Круть.

— Не я! — пищить Верть.

Подумав, подумав півник та й каже:

— Доведеться мені, мабуть.

От замісив півник тісто, приніс дрова та й

розпалив у печі. А як у печі нагоріло, посадив
пиріжки.

Мишенята й собі діло мають: пісень співа-
ють, танцюють.

Аж ось і спеклися пиріжки, повиймав їх пів-

ник, виклав на столі. А мишенята вже й тут.
І гукати їх не треба.

— Ох і голодний я! — каже Круть.

— А я який голодний! — каже Верть.

Та й посідали до столу.

А півник і каже:

— Стривайте-но, стривайте! Ви мені перше скажіть, хто знайшов колосок.

— Ти,— кажуть мишенята.

— А хто його обмолотив?

— Ти,— вже тихіше відказують Круть із Вертем.

— А тісто хто місив? Піч витопив? Пиріжків напек?

— Ти,— вже й зовсім нищечком кажуть мишенята.

— А що ж ви робили?

Що мали казати мишенята? Нічого. Стали вони тут вилазити з-за столу, а півник їх і не тримає. Хто ж отаких лінюхів пиріжками пригощатиме?

Малювала
НАДІЯ ЛОПУХОВА

ДЛЯ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

КОЛОСОК, Українська народна казка. (На українском языке). Редактор Л. М. Кулакінська. Художній редактор В. А. Кавун. Технічний редактор М. А. Калиш. Коректор В. В. Богаєвський. Здано на виробництво 12.X. 1972 р. Підписано до друку 29.XII. 1972 р. Формат 70×90^{1/16}. Папір офсет, № 2. Фіз. друк. арк. 1. Обл.-вид. арк. 0,91. Умовн. друк. арк. 1,17. Тираж 600 000. Зам. 2—2081. Ціна 8 коп. Видавництво «Веселка», Київ, Басейна, 1/2. Київський поліграфічний комбінат Державного комітету Ради Міністрів УРСР у справах видавництв, поліграфії та книжкової торгівлі, Довженка, 3.

К $\frac{0761-027}{M206(04)-73}$ 42—73